

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3071/2021
29.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Мирјана Димитријевић и Радован Џанић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације МУП, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/21 од 22.02.2021. године, у седници одржаној 29.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/21 од 22.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/21 од 22.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 511/18 од 10.11.2020. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 222.120,00 динара, са каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати и то: на износ од 157.440,00 динара почев од 01.08.2015. године, до коначне исплате и на износ од 64.680,00 динара почев од 01.08.2016. године, до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете поред износа досуђеног ставом првим изреке исплати још износ од 226.680,00 динара са каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати почев од 14.05.2015. године, до коначне исплате, камату по стопи предвиђеној Законом о затезној камати на износ од 157.440,00 динара почев од 14.05.2015. године до 01.08.2015. године и камату по стопи предвиђеној Законом о затезној камати на износ од 64.680,00 динара почев од 14.05.2015. године до 01.08.2016. године. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 43.567,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности, па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 386/21 од 22.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена

првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, а ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20).

Правноснажном пресудом је обавезана тужена да тужиоцу накнади материјалну штету коју је претрпео на засаду малињака на својој парцели у општини Ивањица, у селу ..., мзв. ..., услед елементарне непогоде-града и олујног ветра дана 14.05.2015. године. Одговорност тужене за претрпљену штету произлази из чињенице да тужена није поступила у складу са чланом 2, 8. и 132. Закона о ванредним ситуацијама („Службени гласник РС“, број 111/09...93/12) и чланом 18. Закона о метеоролошкој и хидролошкој делатности („Службени гласник РС“, број 88/10), односно није обезбедила изградњу јединственог система заштите од елементарних непогода и није благовремено успоставила систем противградне заштите за 2015. годину.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем Врховног касационог суда у погледу примене одредбе члана 172. Закона о облигационим односима, која је у овом случају примењена. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на непостојање подељене одговорности у овом случају у смислу одредбе члана 192. Закона о облигационим односима, заправо оспорава утврђено чињенично стање и висина досуђене накнаде штете, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе. Правноснажне пресуде које су достављене уз ревизију не указују нужно на другачији правни став, имајући у виду да одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од чињеничног стања сваког конкретног спора.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.04.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 226.680,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић